

СТАНОВИЩЕ

На Проф. Екатерина Русинова, НБУ, София
За дисертационния труд на Венцислав Занков
„Тялото на художника в изкуството на прехода“

Темата на дисертационния труд „Тялото на художника в изкуството на прехода“ избрана от Венцислав Занков е директно свързана с неговия творчески опит като акционист, концептуален художник и пърформар. Значение за изследването имат и неговият поглед и наблюдения върху творчеството на вторите и събитията свързани с използването на човешкото тяло като инструмент на изразяване и съдържание

Дисертационният труд има ясна структура, темата се разглежда обвързано със социално-политическите и културни процеси на времето на Прехода. Тя се характеризира от спецификата на Прехода, от кризата в политиката, властта, социалните отношения, моралните ценности и реакциите на изкуството чрез откриването на нови форми и съдържание на артистичните изяви.

Разбира се, тук трябва да отбележа, че творческото амплоа на художника Венцислав Занков, като представителна смяната на художествения модел от началото на 90-те години, активното участие на автора в тези процеси му помагат изключително много да избере и аргументира задълбочено избраната от него тема на дисертационния му труд.

В разработването на изследването, в отделните глави на теоретичния труд, темата за тялото на художника се развива, анализират се формите на проява, начините на употреба, проблемите в тематичните линии – социална, ежедневна, механично тяло, дигитално и виртуално тяло, биотяло, тяло и технологии, тяло и медии, религия, политика.

Авторът представя и богат фактологичен материал при изследването си, като анализира значителна част от художествената

продукция с такива съдържания и средства. Изказът е жив , аналитичен, описателен, акцентиран към художествените достойнства на цитираните конкретни произведения.

Тези качества на теоретичната разработка са продиктувани от факта, че В. Занков познава много добре времето, за което пише, като активен участник в тези артистични процеси. Това придава на неговата теоретична разработка жива автентичност, конкретност и експресивност.

Изследването на Венцислав Занков има своя принос за разкриването на този период, периода на Прехода от нашето съвременно изкуство. Това изследване допринася за разбиране на възникването на пърформанса, акционизма, бодиарта, хепанинга в нашия художествен живот и прояви, като реакция на динамично променящата се социално-политическа ситуация у нас и като отражение на тези художествени практики в западната, европейска култура.

Изследването на В. Занков дава възможност за осмисляне на тези процеси, предлага подход със сериозни историографски, социално-психологически и философски аргументи за доказване на тази никак не елементарна проблематика.

Научното изследване на В. Занков се характеризира с актуалност, задълбоченост като дисертационен труд, който има сериозен принос към историята на българското съвременно изкуство.

Именно поради тези качества на дисертационния труд на В. Занков на тема „Тялото на художника в изкуството на прехода“ аз го подкрепям и защитавам като смятам, че трудът му има своя принос към историята на българското съвременно изкуство.

7 май 2013 г.

/Проф. Екатерина Русинова/